

Ulama Banjar (63): Guru H. Seman Mulya

Ditulis oleh Redaksi pada Minggu, 13 Desember 2020

(L. diperkirakan 1918)

Guru H. Seman Mulya adalah panggilan populer Turun Guru Muhammad Seman bin Hj. Shafiat binti Muhammad bin Iyang binti Muhammad Yusuf bin Mufti Muhammad Khalid bin Khalifah Hasanuddin bin Syekh Muhammad Arsyad al-Banjari. Beliau dikenal pula sebagai Guru Semman Bujang dan Guru Padang. Beliau merupakan saudara kandung dari ibu Guru Sekumpul (Hj. Masliah) yang saling menyayangi satu sama lain. Dengan kata lain, beliau merupakan paman Guru Sekumpul dari garis ibu.

Beliau belajar ilmu agama dengan banyak guru di Martapura terutama sekali dengan Tuan Guru Kasyful Anwar yang waktu itu menjadi guru pula dari Guru Tuha (Tuan Guru Abdul Qadir Hasan), Guru Bangil (Tuan Guru Syarwani Abdan) dan Guru Anang (Tuan Guru

Anang Sya'rani Arif).

Kemudian, ketika di Makkah beliau banyak berguru kepada para Syekh di sana terutama kepada Syekh Saifullah Turki, bersama dengan Mu'allim Syukur (Tuan Guru Abdussyukur dari Teluk Tiram Banjarmasin) dan Guru Mahfuz (Tuan Guru Mahfuz Amin dari Pemangkih, Barabai). Beliau bahkan dikatakan Guru Sakumpul sebagai Khalifah dari Syekh Saifullah Turki.

Beliau disebut Guru Bangil sebagai ulama yang sangat dicintai bubuhan Martapura. Habib Ahmad Bafaqih menyebut beliau sebagai ulama yang pandai bersyukur, tak pernah gelisah dan kecewa dalam urusan duniawi. Guru Kubah (Tuan Guru Munawwar), mengatakan beliau terkenal sebagai ulama yang disegani oleh para muridnya.

Baca juga: Ulama Banjar (25): H. Mansur Ismail

Guru Sakumpul sendiri menyebut pamannya ini sebagai ulama yang ahli berbagai bidang ilmu agama, tetapi beliau tawadu' (rendah hati) tidak mau menampakkan keahliannya ini. Beliau sangat menyayangi Guru Sakumpul sebagai keponakan seperti melebihi anak kandung sendiri. Beliau ingin atau memang sudah melihat secara kasyaf bahwa keponakannya ini akan menjadi ulama besar sehingga beliau sangat memperhatikan pendidikan Guru Sakumpul dengan seksama dan secermat-cermatnya. Untuk itu, beliau terkadang menguji keilmuan Guru Sakumpul dengan cara tanya-jawab secara langsung berhadap-hadapan. Atau beliau menyuruh Guru Sakumpul untuk mendalami satu bidang ilmu kepada ulama tertentu yang ahli bidang itu.

Bahkan untuk kematangan dan pendalaman ilmu bagi Guru Sekumpul beliau sampai rela minta kepada guru di Pondok Pesantren Darussalam agar tidak menaikkan kelas atas keponakannya itu. Padahal waktu itu nilai seluruh vak yang diujikan kepada Guru Sakumpul, hasilnya "*jayyid jiddan*" (sangat baik).

Ketika Guru Sakumpul mulai membuka majlis di kampung Keraton, beliau bersama Guru Rasyad, siap pasang badan menghadapi orang yang ingin menjahili (menggangu) Guru Sekumpul. Guru Sakumpul mengatakan lagi bahwa beliau ahli khalwat, hampir separu hidup beliau dilalui dengan berpuasa yang makan sahur dan berbukanya hanya dengan 6 buah pisang *mahuli* (3 buah untuk sahur dan 3 buah untuk berbuka).

Baca juga: Ulama Banjar (17): KH. Muhammad Ramli (H. Walad)

Beliau meninggal pada hari Selasa tanggal 25 Jumadil Akhir saat melaksanakan salat Subuh, ketika sujud pada rakaat pertama beliau menghembuskan nafas terakhir. Sebelum wafat beliau sempat berwasiat agar dimakamkan di Sakumpul, juga berpesan agar harta beliau yang ada, sepertiga disumbangkan untuk kepentingan agama dan dua pertiganya untuk waris dan peringatan aruh beliau.

Sumber Naskah: Tim Penulis LP2M UIN Antasari Banjarmasin dan MUI Provinsi Kalimantan Selatan.